

השבועון המצוייר לאינפורמציה

ראשון לציון 8 תל-אביב (ליד תיאטרון "א"ת")
מס' 2786
ת.ד. 186 פל. 2786
מס' 1: העולם הזה בע"מ
פוסט ישראל בע"מ, ת"א

השומר

חמור דפוסות (ראש עמוד 30)

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כחו

עורך משנה, כתיבות: ישעיהו זביא

הכתב הראשי: עמנואל פרה

חבר המערכת:

מזכיר מערכת חיה: אורי דן

מנהל מבצעים: משה אור

מנהל מערכת: רחל פרייז

ראש המנהלה: שלמה חרי

אין כאן אלא בדותות ציניות. המסלפות את המות המשק הישראלי.

רבקה כצלסון

מח' לקשרי ציבור, סולל בונה בע"מ, חיפה
העולם הזה מסר על המצב הבלתי-נוח ש'
נצרך על-ידי העברת הציוד הכבד של סולל
בונה לתורכיה, לפני חתימת חוזה לביצוע
העבודות שם. הקוראה כצלסון האריכה ב'
חתימתה, לא הביאה שום עובדה הסותרת
אות חוזה הכתבה.

הינדק גדי

הינדק גדי
המלכך כל שאר מעלותיה, כתבתו של מיכאל
אלמו על תעלוליה של השחקנית סימון סליבה
בכאן (העולם הזה 863) הגה רשימה חינוכית
ממדרגה ראשונה. כן, רבות, חינוכית! הוא מתאר
את האחרות הרשונות, את היין והשמפניה, את
הכוכבים הנדולים, את חזוניהן בלשונן-שנונית-של-
חשיפה של שחקניות פיות, וכלל זאת — עוב
את כל זה וזהו ארצה. אני שואל אותכם: מה
יותר חינוכי מזה? מה יותר חינוכי כאשר מוסר-
ההשכל העדין כי שדוה-העמק המוריקי, בני-
המשקים הבראיים וציליל השפה העברית עולים
על כל מה שאירופה המצויצחת והמתנוונת
יכולה להציג?

ירוחם שביט, עכו

נועל נפשו איך אותה נרתת חסרת-בושה,
הקוראת לעצמה סימון סליבה. היתה חושפת את
חזה על תעלוליה של תל-אביב, היתה המשרה
שמה קץ לכל הברך במהרה. לכל היותר היתה
זוכה לתשומת לבם של אותם הפרחים המסור-
בבים לאורך המיילת משך כל שעות היום. אף
אדם רציני אחד לא היה מכבד אותה במכת.
כך על כל פנים אני מקווה...

שולמית ברגה, תל-אביב

מרוץ הדורות

בכאשר התרוצצו יעקב ועשו בכרמה של רבקה
בת לבן הארי"ם, כך כתוב בפירוש בכתבתם.
על שפת ה"ב" העולם הזה (863). בושם וכלימה ל-
הייאמן כי עתון עברי יכתוב כדבר הזה? הרי
יעקב ועשו, אילו גם היו זוג האקרובטים המוצלח
ביותר בתולדות האנושות לא יכלו בשום אופן
להתרוצץ בכרמה של בת דודם. רבקה היתה אחי-
תו, לא בתו, של לבן הארי"ם.

חן גלבו, נתניה

הקורא גלבו, צדק. הסליחה עט רבקה
אמנו. לא היתה שום כוונה לפגוע בכבודה.

חזירובנות

כמה נשמות יש לציפור הנפש שלכם? פשוט
בנאם לרבות אותה טוב ושוב בעתון. המבט
הנעוץ לירי כן סעם שאני רואה ציפור קצת
אינטליגנטית, שכנפיה פרושות לרדוד ובעיניה
מבט של חזון הדורות, אני יורה כי הורג
אותה. אבל לשוא. כל פעם אני טועה. את הר-
אחרונה הרנתי לפני חצי שנה ומאז חשבתי שדי.
כוחותיה פנתה בציפור האמיתית, חסם חלום ל-
אדם נחם נפשו (העולם הזה 863) ותחיל ל' אותה
שוב מתחת לאף. עכשיו אני מוכן להציע פרס
של 500 לירות לכל מי שיביא לי את ציפורי-
הנפש. חיה או מתה.

יוסף קליין, תל-אביב

צלויה, מטונגת או מרחפת על כנפי החזון.

מבוכה מיותרת

אינני יודע מנין שמעתם על "העובדה העלולה
להביא במבוכה את האפיפיור" (העולם הזה 851).
אין צורך להיות אפיפיור כדי לדעת מראש
שבשנת 1964 תחול הפסחה ביום ב' חל חג הפסח
היהודי, בדיוק כפי שאין צורך להיות אפיפיור
כדי לדעת שזה יקרה שוב בשנת 1981.
נכון שהסיפור (לא הקטנוליוסי), שהתכנס ב'
שנת 325 בניציאה (לא בתנציה)... קבע הבלה שדי-
פסחה לא תחול ב'א' דפסח שלנו. כדי ליצור
התום בין הנצרות ובין היהדות. אולם האפיפיור
נירנרני 18 ביטל, עם תיקון הלוח הנוצרי,
את הנבלה הזאת — כמובן, לא כדי להביא
את עצמו במבוכה. אלא כדי לשחרר את קביעת
הפסחה מהתלות בלוח העברי.

מרכזי הקה, תל-אביב

עורך המדור (שלא כמו האפיפיור) בא
במבוכה.

את מנהיגי הערבים לחזות במיצעד צה"ל ש-
נערך ברמלה. אחרי זה, אני חושב, היה עובר
לערבים כל השק לסיכוב שני, שלישי או רביעי.
דוד הלפנט, חיפה

הכל טוב ויפה. אבל מה בקשר לקשר? האם
האיש היוצא עם מבשרי-החלב לקרב אינו נחשב
יותר לחייל קרבי? רק בשביל זה אני מוכן
לכוא ולפוצץ את המערכת שלכם.
חיים שרון, חולון
אל ישוה הקורא ששון אלי קרב. לא נק-
שר שום קשר נגד חיל הקשר, עבור ו-
אם אינני טועה, זו הפעם הראשונה שמפקדי
כל החילות הקרבים של צה"ל נותנים ראינות
רציניים לא סתם ציונות. לעתון אזרחי, אני,
לפחות, מכבד את התופעה. העולם הזה חנו עתון-
הנערך וכל הנעשה בצבא חיוב לתפוס בו מקום
נרחב. המשכיר בוה נם להבא.
אורי שולמן, תל-אביב

הרויח שיכנע אותי להלוטין? עתה הזמן להתי-
חיל בסיכוב שני. כיום יש לנו יתרון מכריע על
כל צבאות-ערב. מחר עלול יתרון זה לעבור לצד
האויב, המקבל זרם אדיר של נשק אמריקאי. הא-
מינו לי, אינני שואף מלחמת דמים; הייתי
בעצמי חייל קרבי ועודני ביול פשרות. אולם אין
לי כל ספק שהמתרון הוא לפתוח בסיכוב שני.
זה הרב החידי העולל לחוכה לערבים כי לא
כדאי להם לחלום על נקמה. בסופו של דבר
זה יחסוך לנו הרבה קרבנות ואולי יאלץ את
הערבים להשבו על הסריסלום.

מייכאל זורון, ירושלים

דא למען המתבת כזר

הצעתו של אורי אבנרי (העולם הזה 863)
להנהיג אותם הצטיינות בצה"ל אינה מקורית.
הרבה אנשים הציעו אותה לפניו. מהם גם אנשי
צבא פעילים. אם בכל זאת לא הונהג הדבר,
הרי ישנן סיבות מספיקות לכך... איזה מין
חייל יהיה זה המוכן להקריב למען חתיכת-מתכת
יותר מאשר למען מולדתו וכיוצא?

משה ארנון, תל-אביב

מסכים בחלום? חיל עששה מעשה מיוחד,
מגיע לו ציון מיוחד. הברך מקובל בכל צבאות
העולם מזה מאות דורות, ואין להניח שכל מצ-
ביא אותם הצבאות לא ידעו מה שהם עושים.

דוד שינפלה, חדרה

צחוק בשדושה העתקים

זאת הפעם הראשונה שאהקתי במש מהם ש-
חבב עמוס קינן במדרשו הסבולי. הכוונה היא
לרשימה על מילוי פסמים ממסלולים (העולם
הזה 863) הוא כל כך נכנס לנשמה של הפקיד
הממשלתי שלרנע ביצחק במוחי ההשר שהוא
עבר איזה קורס מיוחד לכוונותיהם.

אסתר חלפון, תל-אביב

לא מימן קובלתי ממשרד-הדואר טופס אשר עלי-
למלאן, לרנע העקת כתובתי במקום אחר ל-
שני. מנהל הדואר מוריעני (בכבוד רב) כי אם
יש רצוני שרשימות-הינם של העתקת-המען יתו-
רש לתקופה נוספת של ששה חודשים, עלי למלא
את הטופס המצ"ב ולמסרו בצירוף תשלום של
1,500 ל"י (לירה אחת ועוד 500 פ"ר) לבית הדואר
הקרוב.

עד כאן הכל טוב ויפה. אם כי לגמרי לא
ברור לי מדוע עלי לשלם עבור שרות המעני לי
כדבר מובן מאלי. הדואר מכבל תשלום עבור
בול כדי שימסור לי מכתב בל מקום שאהיה.
מה שמעניין אותי במיוחד הוא מדוע, נוסף לשם,
כתובת קורמת. כתובת נוכחתי וכיו צריך גם לר-
שום אם יש ברשותי מלט דרוו ומספר רשיון
שלי הוא... האם משרד הדואר לא חילף את
מעני הוא אין לי דרוו או שמא רוצה הדואר
לדעת אם יוכל לשמוע מוסיקה אצלי כשהוא
בא למסור לי מכתב?

נחמן שוריק, יפה

מה בכל זאת קרה?

במסור המשק (העולם הזה 862) הופיעה כתבה
המאיכת לעבודות סולל בונה בתורכיה. אם
רצה העולם הזה לפרסם על עבודות סולל בונה
בתורכיה ואף דאן להשיג אינפורמציה בשם
זה, האם היה עליו להסתפק בסיפורי-הברדים המיוני-
אין צורך היה לפנות זה או אל סולל בונה עצמו
ולשמוע מנין הוא מה הם העובדות הממשיות וה-
מיוכים המציאותיים הכרוכים בעבודות אלו?

...להפוך עניין כה רציני לאניקומה ולהנישה
לקוראים תוך ממחה לאיד גלויה ומפורשת, הרי

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כחו
עורך משנה, כתיבות: ישעיהו זביא
הכתב הראשי: עמנואל פרה
חבר המערכת:
מזכיר מערכת חיה: אורי דן
מנהל מבצעים: משה אור
מנהל מערכת: רחל פרייז
ראש המנהלה: שלמה חרי

מדי. מחוץ לכמה נאות-מדבר, בעיקר בהת-
ישבות העובדת. יד מוראל-העבודה שלנו
לנקודת האפס. כקצנן חצוף, נדמה לנו כי
מגיע לנו שיספקו לנו את מותרות חיינו.
מנסים אנו להעלים מעצמנו כי מפשיטתיד
סילוק מבמת-הדורות.
דרוש אומץ לב לראשי-משלה, שהוא גם
איש-מפלגה, לאמר דברים אלה. לדעתם של
עסקנים קטנים, זה יכול להניק בבחירות.
שמחתי שמשנה שרת העניו לבטא מלים כה
בלתי-אהודות.

אדם גדל עם תפקידו. ראינו זאת לא פעם
בצבא. שים אדם בתפקיד אחראי, וברוב ה-
מקרים הוא יגלה בקרבו כשרונות ותכונות
שלא חשבת קודם לכן שהם קיימים כלל.
יתכן מאד שמשנה שרת עוד יפתיע רבים
מאתנו בתפקידו הנוכחי.
האכזבה האמיתית בנואם כה חינוכי לא
היתה בדברים שנאמרו. פרק שהיה מוסמ-
לחסי-חוק, לא חזר שרת אלא על הסיסמ-
אות הישנות ששוב אין אדם בעולם המאמין
להן, מלבד עצמנו.

אנחנו עם קטן, מוקף אויבים, הרוצה ב-
שלום. נכון, כל עוד אין שלום, אין לנו
אלא לסמוך על עצמנו, להיות מוכנים לכל
שעת-חירום. גם זה נכון. אולם אפשר לר-
רוש מראש שמלחמת-ישראל, בשנה הששית
לעצמאות המדינה, שייכבד לנו בנואם כה
מרומם, מה זה שלום — ואיך מגיעים אליו.
שלום אינו דבר שלילי. אין פירושו חו-
סר-מלחמה. אם פסיקו הערבים להרגיז אר-
תנו, אין שמעך הדבר שיהיה שלום. שלום
הוא דבר חיובי, פעיל: הנכונות לעבוד ו-
לחיות עמנו בצחא, לבנות יחד אתנו חיים
משותפים, להשתלב עם כלכלתנו, לאפשר
לנו לקלוט את כל אותם העולים שמיסטר
הגרי בירוד כה מתנגד לברוא.

כאן לא טועילה מכה על הראש, ומכה על
הראש היא תרופה להרבה דברים. היא יכו-
לה, לפעמים, לרפא את יריבך מכל כוונה
חוקפנית, לזמן מה. אולם מכה על הראש
אינה אמצעי טוב לרכישת ידידים והשפעה ב-
חברה.

נאומו של שרת היה מאורע מרכזי. לכן
אפשר היה לרוש ממנו שיענה על שאלה
זו — שמבטו ייקף לרגע קס את המרחת
כולו ממעוף הציפור, ולא רק על המיבצר
הנצור ששמו מדינת ישראל.

כאשר ביצעו מטוסי-הסילון את האירוב"
טיקה מעל לבמת-המיצע, פלט אחד מהם
משהו שדמה לזנב של עשן לבן.
"אבא! אבא! אבא! הטיס מעשן סיגריה?" ש-
שח ילד בן השש, שישב מאחוריו.
"כן," ענה האב, כשפניו רציניות לגמרי.
"עכשיו הוא מגיש אש לחבר שלו!"
ואז, כעבור שנה החל גם המטוס השני
להפליט סילון של עשן לבן, עבה עוד יותר.
מן הסתם, עישן הטיס השני מקטרת.

מכתבים
גם כאיש-צבא מקצועי מצאתי עניין רב ב'
דו"ח. למען האמת, הופתעתי לקרוא בעתון אורחי
חומר בעל רמה כמעט-מקצועית. אבל אני מניח
שיש לזכות את הדבר על השבון העובדה שעורכי
העולם הזה אינם כל-כך אורחיים...

ההזדקנים לקרב
הרויח על החייל הקרבי העברי (העולם הזה
863) בא בזמן הנכון. לא רק האזרח הפשוט
רוצה לדעת מי העומד בינו לבין צבאות האויב,
אלא גם רבבות חיילי מלחמת העצמאות רוצים
לדעת מי אלה שהפכו את מקומם בשורות. מ-
מדינה זו היה הרויח מלכת-המשבת, נתן השור
בית לרוב השאלות הנשאלות כיום.
אלחנן שוויגרי, רמת-גן

והרי החדשות במלואן:
ועידת השלום
ג' נב"ה, יום ד' (שרות העולם הזה)
ההצעה לחיסול מלחמת-הדוד-
סין על-ידי גילוי רצון טוב, ערי-
כת בחירות חופשיות, הקמת
ממשלה מאוחדת, עצמאות,
דמוקרטיה, ואחרת-שלום, נת-
קבלה היום פה-אחד על-ידי כל
המשלחות בוועידה.
כן הוסכים כי יוצאו כל הפולשים ה-
זרים, המנסים לכפות על חושי הארץ
משטר רוני, ערץ ומשעבר.
כמו כן הוסכם שניהל זה עצמו ישמש
כבסיס לחיסול כל המלחמות שתפרוצנה
תוך החודש הקרוב בין המסכימים, על
פירושים.
ההמשרי
היה שר השחזור ביום גיל:
"שום מסים חדשים לא נמיל:"
— "אך כיצד," הוא נשאל
"התקציב הן הוגדל!"
— "פשוט: הישנים הן נכפיל ו!"